

Draženko Tomić

Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Odsjek u Čakovcu

drazenko.tomic@ufzg.hr

Pregledni članak

(primljeno 4. 10. 2019.)

UDK 316.3(497.562)(051)“19“

94(497.562)(051)“19“

LIKA, LIČANI I LIČKA NASELJA U ČASOPISU KRŠĆANSKA OBITELJ (1900. – 1920. i 1938. – 1944.)

Kršćanska obitelj je bosansko-hercegovački vjerski mjesečnik koji je izlazio u Mostaru u prvim desetljećima 20. stoljeća. U članku se promatra učestalost pojavljivanja pojmova Lika i Ličan(in/ka). Utvrđeno je da se isti u ranijim godištim (1900. – 1920., njih 21) nalaze u njih šest (III., VII., XI., XII., XIII i XVII.), otprilike jednom do dvaput po godištu. U novijim godištim (1938. – 1944., njih 7) traženi pojmovi se pojavljuju u svim, izuzev XXI. godišta (1938.), što ima svoju administrativnu pozadinu u uspostavi Banovine i, poslije, zajedničke države. Pretraživane su u časopisu i osobe koje su rođene u Lici. Izuzev nekoliko etabliranih (Frankopan, Starčević, Sarkotić) nađeni su pretežno akteri događanja u II. svjetskom ratu, dakle suvremenici. Ispitujući frekventnost naseljenih mjesta u Lici (Lika u širem smislu) uočeno je nešto češće pojavljivanje Senja, Gospića i Ogulina. Iz dobivenih rezultata valja zaključiti da su veliku prostornu i administrativnu udaljenost Like i Hercegovine, uspješno prevladavale tek nacionalne i vjerske veličine. Nešto veću prisutnost promatranih pojmova četrdesetih godina prošloga stoljeća ne bi trebalo shvatiti kao intenzivnije povezivanje dviju regija, nego radije kao povezivanje pojedinaca koji imaju ličke ili hercegovačke korijene.

Ključne riječi: Lika, Ličani, lička naselja, časopis *Kršćanska obitelj*

Uvod

Kršćanska obitelj je poučni i zabavni mjesečnik za hrvatski katolički puk koji su izdavali učitelji Franjevačkog bogoslovnog sjemeništa u Mostaru od 1900. do 1920. i od 1938. do 1944. godine. U 27(28) godišta izlaženja, u ukupnom opsegu od 6.751 stranice, objavljeno je oko deset tisuća različitih naslova u kojima se

pretežit naglasak stavlja na religiju, odgoj i obitelj putem nagovora, primjera, pjesama, pripovijetki i vijesti. Tako su tri četvrtine građe iz područja humanističkih (posebno religije i književnosti) i društvenih (posebno odgojnih) znanosti. Za potrebe ovog članka valja spomenuti kako su u časopisu bosansko-hercegovačka naseljena mjesta spomenuta ukupno 5.554 puta, od čega se petina odnosi na Mostar (1.126 puta). Naseljena mjesta izvan BiH spomenuta su 4.472 puta, a među njima prednjači Zagreb (498 puta). U časopisu je bilo koja osoba spomenuta 18.992 puta (6.740 puta su to akteri neke radnje, a 12.252 tek spomen, npr. darovatelji za časopis). U časopisu se nalazi ukupno 576 ilustracija (fotografije, reprodukcije i vinjete). (TOMIĆ 2001).

U prvom dijelu članka predstavljeni su rezultati istraživanja učestalosti pojavljivanja pojmova *Lika* i *Ličan(in/ka)* te kontekst u kojem se pojmovi pojavljuju u časopisu *Kršćanska obitelj*. U drugom dijelu članka navedeno je što u časopisu piše o osobama koje su rođene u Lici. Osoba je ovdje spomenuta bez obzira na to što se možda u časopisu izričito ne spominje mjesto rođenja. Otud, s druge strane, postoji mogućnost da je neka osoba izostavljena, čemu je razlog što je autor nije prepoznao kao rođenu u Lici. U trećem dijelu članka predstavljena je učestalost pojavljivanja naseljenih ličkih mjesta u *Kršćanskoj obitelji* i s tim u svezi osobe koje su djelovale u tim naseljima, a nisu posebno spomenute u drugom dijelu članka. Treba napomenuti kako se u drugom i trećem poglavlju pojam *Lika* sagledava u širem značenju: Lika, Krbava, Gacka, Brinje, Senj, Ogulin i Slunj.

Lika kao regija

Lika se u časopisu *Kršćanska obitelj* prvi put spominje 1902. godine, i to u rubrici „Listak“ gdje se uredništvo osvrće na zbirku pjesama *Krvav listak. Za razgovor hrvatskome puku* narodnog pjesnika koji se potpisuje kao Pop Hrvat-Likota (vlč. Fran Binički, 1875. – 1945.). U knjizi opisuje „... krvave zgone i nezgone hrvatskoga naroda u Liki“. Preporučujući ovu knjigu uredništvo kaže da je pisana „... vrlo lahkim stihovim i liepim jezikom, provita hrvatskim rodoljubljem“ te da se čita „... lasno i zanimivo“. (1902b: 19) Nadalje, Marko Šešelj, mostarski povjerenik Književnog društva sv. Jeronima, 1906. uz ostale knjige u rubrici „Književnost“ preporučuje i djelo *Iz [!] Ličkih vrleti* pišući „... ovdje su opet iznešeni vrlo liepi primjeri, kako čovjek u svom životu tako ili ovako snuje, ali Bog da drugčije odlučuje“. (1906a: 192)¹

1 DEVČIĆ, IVAN. 1906. *S ličkih vrleti*. Zagreb.

Lika se navodi među drugim hrvatskim pokrajinama u životopisu fra Luke Imbrišimovića Sokola (1626. – 1698.): „Poslije poraza turske vojske pod Bečom god. 1683. uskomešase se potlačeni narodi pod turskom upravom, želeći otresti sa sebe teški ropski jaram. Posebno digoše se Hrvati po Slavoniji, Bosni, Hercegovini, Liki i Dalmaciji. Predvodili su ih hrabri hajduci, a upućivali su ih njihovi franjevci.“ (TIHOMIR 1942a: 199) Pišući životopis bosanske kraljice Katarine Kosača (1424./6. – 1478.), autor potpisan kao Etna uz ostalo citira i pjevanje fra Andrije Kačića Miošića: „Odkada je Lika i Krbava, / Slavna Bosna, viteška država, / I odkad je ravna Hungarija, / Dalmacija i s njom Bulgarija, / Nisu lipši svati sakupljeni, / [ni plemići lipši sastavljeni], / Što su svati kralja bosanskoga, / Po imenu Kristića Stipana, / I njegove lipe zaručnice, / Dijevojke Kate Hercegovke...“ (ETNA 1911: 181) U spomendanima iz hrvatske prošlosti *Kršćanska obitelj* u XII. godištu (1911.) donosi podatak da su „1701. [!] Lika i Krbava uvrštene u krajiško područje“. (1911c: 220)²

Uz izraz *Lika* rabi se pridjev „kamena“, kao u tekstu o A. Starčeviću gdje se uz ostalo navodi da je „sin kamene Like“. (1942j: 249) Lika je također „krševita“ i to u pjesmi „Pred tvojim oltarom“ iz 1943. koju je u molitvenom izričaju sročio autor J. Pauper nepoznatom vojniku: „Ne znam, neznani junače – ja ne znam ni tko te rodi. / Ponosna Bosna, dična Dalmacija, bogata Slavonija... / Siromašna moja Hercegovina ili krševita Lika. / Svejedno...“ (PAUPER 1943: 114) U pjesmi prigodnici 25. obljetnice hrvatske crkve Presvetog Srca Isusova u Chicagu-Illinois 1939. fra Vladislav Luburić o župniku (1916. – 1919.) vlč. Mati Čaniću pjeva: „Dade nam ga naša kršna Lika / Nek joj zato bude čitat i dika!“ (LUBURIĆ 1939: 231)

U „patničkom ličkom kršu“ obitavaju „kršni“ (tj. naočiti) Ličani. U božićnom broju 1940. nalazi se i ovaj tekst: „Naši kršni Ličani imaju divan običaj. Zavade li se dva susjeda, ne smiju u zavadi dočekati Božić. Onda se moraju barem na Badnji dan pomiriti, jedan uprti torbu punu pšenice, pa u Badnjoj noći stupi na prag zavađenoga susjeda. I zagrabi punu pregršt onoga božjega dara i pospe po rasplamtjelom badnjaku. Dok ono žito siplje po badnjaku, govori: Ovoliko ti Bog dao svakog Božjeg blagoslova. I onda stupi na vrata od sobe, gdje ga domaćin čeka raskriljenih ruku. Zagrlje se i poljube, da su jučer jedan drugom oca ubili. Ko sinovi jednog oca, jednog patničkoga ličkog krša, ko sinci jedne majke, patničke domovine.“ (1940i: 4)

2 Lika i Krbava 1712. postale su sastavnim dijelom habsburškoga vojnokrajiškog sustava.

Uz to što je kamenita i krševita, iz *Kršćanske obitelji* doznajemo da je Lika „pomiješana sa Srbima“. U rubrici „Što je novo“ nalazimo da je hrvatski ban (1939. – 1941.) Ivan Šubašić³ (1892. – 1955.) posjetio Liku: „Lika je od svih hrvatskih krajeva najviše pomiješana sa Srbima. Pa opet je hrvatskom banu tamo spremljen bolji doček nego li igdje na drugom mjestu. On je ostavio dva milijuna za javne radove.“ (1940c: 21) U Lici se izgleda nalazio i svojevrsan sabirni logor za trgovačke malverzatore: „Banska Vlast protiv špekulanata i nabijača cijena odredila je vrlo stroge mjere. Sve trgovce, koji prekomjerno dižu cijene životnim namirnicama, banska vlast šalje u jedno ličko selo na prisilni boravak i tu mogu dobiti samo hranu, koju troše tamošnji siromašni seljaci. Već više trgovaca otpremljeno je tamo na praznike i kada se povrate, sigurno će biti oprezniji s cijenama.“ (1940a: 312)

Ilija Bader Kutlešić hodočasteći u Lurd sjeća se kako je na cesti u blizini Toulousea susreo nekog čovjeka zamotanog lica. On je govorio: „Ja sam, moj brate, iz Hrvatske, iz Like. Lagumavao sam stijene, te me evo lagum izmrcvario po licu. Liječio se kod nas, ali bilo sve uzalud. Kad sam čuo za Gospine milosti u Lurdu, zavjetujem otići, e da bi mi čudotvorna Majka bolest izliječila. Bio sam tamo, molio sam, kupao se u onoj svetoj vodi, vapio pomoć, ali evo do danas nije došla. Sigurno sam veliki grijешnik, pak me Gospa nije htjela uslišati, ali ipak hvala joj i slava! Moj brate Hrvate, kud ćeš? U Lurdu ne zna niko našega jezika, kretanjem ruku govorio sam. Daj, poslušaj ti mene, vratimo se zajedno u našu lijepu domovinu, pak umrimo zadovoljno... Ta dva hrvatska seljaka porazgovorili se na dulje, pak se kao braća u ganuću suznim očima rastali, Ličanin natrag, a Ilija naprijed.“ (BALIĆ 1910: 87)

Lika se spominje i u nekoliko pošalica. Tako, Mišuka 1940. god. u „Prijateljskom pismu“ moli Danka da mu piše o manama i lošim običajima ondašnjeg seoskog življa i dodaje: „Neka lipsaju od tvoga oštrog pera ko konji od čavlene batine Tale Ličanina.“ (MIŠUKA 1940: 366; opširnije: TOMIĆ 2004) U rubrici „Malo šale“ iz 1939. nalazi se ova šala: „Gleda Ličanin tuđe konje. Dopali mu se pa veli sam sebi:

3 *Kršćanska obitelj* bilježi i druge aktivnosti bana Šubašića: imenovan hrvatskim banom (1939d: 312 – 313); posjetio metropolita A. Stepinca (1939c: 314); ustanovio splitski i zagrebački odred hrv. žandarmerije kojima je nadležan (1939b: 342 – 343); odredio da vjeronauk ne smije biti zadržni školski sat (1939h, 379); uveo obvezno osiguranje duhana od grada (1940h: 248); zabranio mito (1940l: 246); naredio štednju papira i drva (1940k: 376); uveo komesarijat u Maticu hrvatsku, a koji je ukinut odredbom Vlade NDH (1941v: 188); izjasnio se u svezi starokatolika i nekih bračnih pogodnosti (1941t: 271); sastavio kralju Petru Karađorđeviću (1923. – 1970.) vladu u kojoj je i Josip Broz Tito (1892. – 1980.) (1944a: 111); osvrt na njegovo imenovanje (1940f: 40 – 43).

Bože moj, lijepi konja. E, da su moji, pa da ih prodam, pa da ih ukradem pa jopet prodam, bi se lipo podkožio.“ (1939e: 94) Valja spomenuti da se ista pošalica nalazi i u broju 10 iz 1941. godine gdje o istom mašta neki Rom. (1941d: 321; opširnije: TOMIĆ 2018) Na pitanje „Pokrajina“ u križaljci koju je sastavio Ante Merdžo iz Mostara 1941. odgovor je „Lika“. (1941n: 62)⁴

U *Kršćanskoj obitelji* svoje mjesto ima i planina Velebit. Ona je simbol nacionalne pripadnosti, pa tako nakon što su Hrvati prigovarali da su brodovi ratne mornarice Austro-Ugarske nosili samo njemačka ili mađarska imena, obećano im je da će tri nova broda dobiti hrvatska imena, a jedno od njih će biti Velebit. (1908a: 190) Obrćajući se hrvatskim hodočasniciima u Rimu Papa Pio XII. (1876. – 1958.) je 14. 11. 1939. uz ostalo rekao: „Čvrsta i stalna treba da je ta vjera, kao što je stanac-kamen sa vašeg Velebita, koji prkosi burama i olujama.“ (1940b: 5) Možda i tim potaknuta Šibenska biskupija pokrenula je inicijativu izgradnje velikog križa od armiranog betona na vrhu Velebita koji bi se vidio i s kopna i s mora, a povodom 1300. obljetnice pokrštavanja Hrvata. (1940m: 282–283) Velebit se spominje u raznim književnim ostvarenjima. Pop Slobodin u pripovijetci „Iz zaboravi“ glavnoj junakinji u usta stavlja ove riječi: „Al meni sve srce čezne za rodnim krajem, misao leti k Velebitu ponosnom divu, duša žedja ugledat onaj goli krš...“ (SLOBODIN 1901: 13) Marko Baćak u pjesmi „Oslobođenoj Hrvatskoj“: „Žarko sunce sa nebesa sinu, / Na Velebit visoku planinu, / I sunčani zlatni stižu traci / Dok su nebo pokrili oblaci. / Iz sunčanih trakova se javlja, / Domovinu Hrvatsku pozdravlja / Probudi se domovino sveta, / Davno jesi u ropstvo uzeta / Nek se njime Domovina divi. / Probudi se slavni dični rode, / Doša ti je sveti dan slobode. / Zapjevajmo s vilam Velebita, / Nek se hrvatski čuje na kraj / svita...“ (BAĆAK 1941: 204) O Velebitu pjeva 1910. fra Konstantin Jukić, član Zbora herc. franj. bogoslova „Bakula“ (1911d: 160) i 1913. pjesmu „Velebit“ Huga Badalića (1851. – 1900.) recitira I. Nevistić, članica mostarske Marijine Kongregacije. (1914d: 163) Rješenja ove pitalice su hrvatske planine: „Stari *vele bit* će dobro. / Nisam *siroma' ni ja* ni ti. / Iz *Skradina* rado idem. / Stare *kape lako* propadaju. / *Promina* zraka prija. / *Repa pukla* od jedrine.“ (1942r: 62)

U časopisu se nalaze tri fotografije „S Plitvičkih jezera“ (1912b: 49, 61, 90) i jedna preslika umjetničke slike s zimskom idilom na Plitvičkim jezerima (1912c: 29).

4 Križaljka se jednako čita vodoravno i okomito: Lika, Ilok, koža, akar.

Ličani, po rođenju

Od povijesnih ličnosti prvo mjesto u ovom poglavlju svakako može zauzeti **Krsto Frankopan** (1482. – 1527.) iz Modruša. Životopis i zasluge ovog hrvatskog plemića donosi fra Tihomir, koji je i inače u časopisu pisao životopise značajnijih Hrvata. Uz ostalo tamo se može čitati i ovo: „Krstu je u ovom krvavom razdoblju naše povjesnice najslavniji junak. On je uopće jedan od najvrjednijih junaka cijele naše prošlosti. Bio je pravi gorostas dušom i tijelom. Kad su tuđini sa tri strane razdirali našu patničku domovinu, tada je Krsto sa svojim ocem Bernardinom odupirao se neprijateljskim navalama. Radi odvažnosti i junaštva Krstu i članove njegova roda nazvaše naši neprijatelji Vucima, jer su poput grabežljivih vukova razdirali svakoga, ko se usudio otimati hrvatsko zemljište. Neki naši književnici u svojim književnim djelima ovjekovječiše Krstinu slavu.“ (TIHOMIR 1942b: 179)

Pop **Marko Mesić** (1640. – 1713.) je zabilježen među spomendanima iz hrvatske prošlosti. Tu je podatak o njegovoj smrti. (1912e: 43) Stoljeće i pol mlađi Mihajlo **Omer-paša Latas** (1806. – 1871.) iz Latasa spominje se u smrtopisu fra Grge Martića (1822. – 1905.): „God. 1860. postao je Martić župnikom u Sarajevu [!], gdje je tada vladao [!] čuveni Omer-paša, koji se je prije zvao Mihajlo Latas, a bio je rodom iz Ogulina [!] u Hrvatskoj.“ (1905c: 133 – 135)⁵

Otac domovine **Ante Starčević** (1823. – 1896.) iz Žitnika se do dvadesetak puta spominje u časopisu *Kršćanska obitelj*. U povelikom, nepotpisanom, natpisu o Anti Starčeviću iz 1942. godine znatnija pozornost je posvećena njegovoj ulozi *oca domovine* negoli faktografskim podacima o životu i radu: „Stari je sin kamene Like. Rodio se u Žitniku 1823. Prve nauke i upute za školu dao mu je stric Šime u svoje vrijeme priznati poštenjak i radnik.“ (1942j: 248 – 249)⁶ Uz taj relativno rani natpis postoje i oni stariji. Tako se Starčevićev životopis nalazi i u *Hrvojevom* kalendaru za 1903. (1902a: 215). Popraćeno je otkrivanje spomenika u Šestinama 11. 10. 1903. (1903a: 158), te da mu se spomenik četrdesetih godina namjeravao podignuti i u Zagrebu (1942k: 24). Više puta su za njega samoga služene svete mise u Mostaru 2. 3. 1906. (1906d: 45) i 28. 2. 1911. (1911b: 77), te opet za njega, M. Gupca i M. Šuflaja (1942l: 121). Svijest o važnosti osobe Ante Starčevića može se iščitati i iz ove hule (barem u Hercegovini) iz 1941. godine: „Antunovo je proslavljeno u svoj Hercegovini vrlo svečano kao dan oca domovine Dr Ante Starčevića i imendan Poglavnika.“ (1941c: 220) U članku „Za krst časni i slobodu zlatnu“ stoji: „U

5 Godine 1860. Martić je postao župnik u Novom Šeheru. Tih godina je Omer-paša ratovao u Crnoj Gori. Spomenuti je podrijetlom iz Latasa (Janja Gora, Plaški).

6 Šime Starčević (1784. – 1859.) svećenik i vrstan poznavalac hrvatskog i drugih jezika.

zadnjih 100 godina hrvatske prošlosti ističu se na javnom polju tri velika muža, koji nisu bili svećenici: Ljudevit Gaj, vođa preporoda, Ante Starčević, hrvatske stranke prava i Stjepan Radić, osnivač i vođa hrvatskoga seljačkog pokreta... Ante Starčević je školovan u sjemeništu za svećenike.“ (K. V. 1938: 46) Naglašava se njegova važnost za pravaški pokret pa se ističe kako je s Eugenom Kvaternikom postavio temelje pravaškoj stranci. (TIHOMIR 1942c: 228 – 229) Uspoređuju s njim biskupa fra Paškala Buconjića: „Što je Dr. Ante Starčević bio tada za kraljevinu Hrvatsku, to je Buconjić bio za tursku Hrvatsku.“ (KORDIĆ 1941a: 38) I drugdje: „Kad su mu [Buconjiću] u Rimu kao mladom profesoru na bogosloviji rekli za Starčevića, on je odgovorio, da je i prije Starčevića bio starčevićanac.“ (MLADEN 1940: 369) A usporedba Buconjić–Starčević dolazi do izražaja i ovdje: „... što skorije pripojenje ovih zemalja s majkom Hrvatskom — zahtjevao. To je program, koga je hrvatski narod po svojim najboljim sinovima, na čelu im dr. A. Starčević, svečano usvojio.“ (1910c: 61) U smrtopisu Ante Trumbića (1864. – 1938.) kaže se da je bio „... čitavi svoj život nesebični narodni borac i njegovo je mjesto uz velike naše političare Starčevića i Kvaternika.“ (1938b: 381 – 382) U časopisu se može naći i jedna Starčevićeva fotografija. (1942i: 248)

Mile Starčević (1862. – 1917.) iz Žitnika 10. 3. 1917. preminuo u Zagrebu u 55. godini života. U smrtopisu za njega se uz ostalo kaže: „Zarana se je već bio počeo baviti politikom, što kao odvjetnik i narodni zastupnik činjaše sve do smrti. Zbog svoje dobrote, značaja i poštenja bijaše od svakoga ljubljen i poštovan.“ (1917h: 78)

Stjepan Sarkotić (1858. – 1938.) iz Sinca imenovan je upraviteljem BiH 1914. (1915c: 41) *Kršćanska obitelj* pozdravlja njegovo imenovanje i donosi životopis. (1915f: 74 – 75) Postao je barun 1917. odlukom cara Karla I. (1917c: 25) i iste godine je dobio naslov „od Lovčena“ zbog pobjede na tom mjestu (1917a: 168), postao je počasni građanin grada Mostara (1917e: 232 – 233) te krajem iste godine je unaprijeđen u čin general-bojnika (1917f: 258). Prije toga, posjetio je Mostar 11. 1. 1915. (ZIJAVIĆ 1915: 41), Široki Brijeg 18. 9. 1915. (X, 1915: 236 – 237), i ponovno Mostar s austrijskim ministrom financija 27. 10. 1915. (1915g, 285) Predvodio je 28. 3. 1916. poklonstveno izaslanstvo iz BIH caru Franji Josipu. (1916c: 111 – 112) Bio je na sprovodu Ferd. K. Langerera preminulog u Mostaru 9. 10. 1916. god. (PETROVIĆ, 1916: 242 – 244) Predvodio poklonstveno izaslanstvo caru Karlu I. 30. 3. 1917. (1917i: 105) Primio je ministra Buriana u Sarajevu u prvoj polovici 1917. (1917k: 60) Održao je govor na proslavi rođendana cara Franje Josipa I. 1915. god. (1915b: 213) Primio je novogodišnju čestitku (1916.) od bisk. fra Alojzija Mišića (1859. – 1942.). (1916a: 20) Uputio je 1916. narodima BiH okružnicu povodom smrti cara Franje Josipa I.

(SARKOTIĆ, 1916: 287) Primio je 1916. čestitku hrvatskog bana povodom zauzimanja Lovčena. (1916b: 43 – 44) Čestitao je Borojeviću povodom odlikovanja Križem Marije Terezije od 1. 6. 1917. za zasluge u bitci na Soči. (1917b: 167 – 168) Bio je na otkrivanju spomenika Franji Ferdinandu u Sarajevu 28. 6. 1917. (H. P. 1917: 165 – 166) Uputio je 1915. pohvalno pismo fra Jerki Borasu, biskupovom tajniku, povodom njegovih govora vojnicima. (SARKOTIĆ 1915: 237) Pokrovitelj je zabave hrvatske omladine 2. 2. 1916. u Mostaru u korist invalida 4. bos.-herc. pješačke pukovnije. (1916f: 44) Bio je nazočan na proslavi 60. oblj. zbora „Jukić“ 6. 3. 1916. u Sarajevu. (1916d: 113) Uputio je 1916. pismo upravitelju Trećeg reda u Hercegovini i pripomoć od 100 kruna. (1917g: 23) Obznanio je šesti ratni zajam 1917. (1917j: 127 – 128) Iste godine darovao je 500 kruna za crkvu na Širokom Brijegu (1917d: 25), a iduće je novčano pomogao franjevačku učeću mladež. (NEVISTIĆ 1918: 32) Novčano je pomogao 1918. zbrinjavanje gladne hercegovačke djece. (BUNTIĆ 1918: 80; opširnije: TOMIĆ 2009) U časopisu iz 1915. nalazi se Sarkotićeva fotografija. (1915e: 73) (Opširnije o S. Sarkotiću u *Kršćanskoj obitelji*: TOMIĆ 2006.)

U *Kršćanskoj obitelji* svoje mjesto našao je još jedan svećenik – pop **Fran Binički** (1875. – 1945.), pravaš i istaknuta osoba Katoličkog pokreta, rodom iz Mušaluka. Autor je već spomenute i u ovom časopisu preporučene knjige *Krvavi listak*. Uz to, u dva navrata u rubrici „Književnost“ preporučena je njegova knjiga pjesama *Krštenje Hrvata*, Senj 1910., po cijeni od 40 helera. (1910a: 160, 180) Priznajući izuzetnu učenost ovog ličkog intelektualca mostarski franjevci su u nizu „Savremena pitanja“ objavili njegovu knjigu *Katolička crkva i znanost*. (1944f: 48a, 156b) U tijeku Drugog svjetskog rata (1941. – 1945.) u *Kršćanskoj obitelji* najviše prostora je dobio književnik i političar iz Sv. Roka **Mile Budak** (1889. – 1945.). Prvo izvješće u kojem se spominje Budak referira se na događaj od 12. 1. 1939. u prostorijama Hrvatskog kluba u Mostaru gdje je Ivo Kljajo u ime pododbora Matice hrvatske održao predavanje „Najbolji hrvatski roman „Ognjište“ od Mile Budaka“. (1939g: 56) Dok je Mile Budak tamnovao, 12. 4. 1940. tragično mu je stradala supruga Ivka. U časopisu je taj događaj popraćen vrlo emotivno. Uz ostalo stoji i ovo: „Dne 14. IV. obavljen je veličanstveni sprovod uz učešće više hiljada građana. U sprovodu je bilo oko 200 vijenaca. Bila je uzorna hrvatska katolička majka.“ (1940j: 150) Suradnicima časopisa nije promaklo da je upravo Budak među prvima darovao novac za obilježavanje 30. obljetnice smrti biskupa fra Paškala Buconjica (1834. – 1910.) i za podizanje njegova spomenika u Mostaru. (KORDIĆ, 1941b: 75) *Kršćanska obitelj* izvještava da u vladi NDH 1941. Budak obnaša dužnost ministra prosvjete i bogoštovlja (1941q: 166 – 171) te da je imenovao hercegovačkog

franjevca fra Radoslava Andriju Glavaša (1909. – 1945.) predstojnikom odjela za bogoštovlje u Ministarstvu bogoštovlja i nastave. (1941r: 216) Pretpostavlja se da je časopis morao objavljivati neke vijesti i po službenoj dužnosti, pa tako nalazimo da je ministar Budak odredio: „U nedjelju, odnosno za muslimane u petke, vjerske i državne blagdane, učenici i učenice vrše obvezatno svoje vjerske dužnosti. Neispunjavanje vjerskih dužnosti kažnjava se ukorom razrednika i bilježi se kao izostatak čitavog radnog dana obuke.“ (1941l: 346) Dijelovi govora koji je Budak održao u Križevcima 6. 7. 1941., a u kojem se ističe važnost obitelji s više djece nailaze na odobravanje urednika časopisa. (1941u: 230 – 231; slično: 1945: 229) Popraćen je i njegov drugi govor u kojem je naglasio kako su vjera i obitelj temelj ustaškog pokreta. (1941z: 261 – 263) Spominje se i treći govor koji je Budak održao 1941. a u kojem je istaknuo da „... od svih komunista 95 posto [njih] gladauju i kruha i pravde. Njih neće kazniti, nego im dati rada, pa da dobiju i kruha i pravde“, te da je „... pet posto komunista gospodskoga soja. To su fićfirići, koji ne rade nego živu na račun sirotinje. Njih će staviti u zatvor petnaest dana, pa će im dati prilike, da budu pravi komunisti: to jest da dobro rade, a da se slabo hrane. Barem će onda znati pričati, kako izgleda komunizam!“ (1941e: 223) Spomenute 1941. Budak je, kako izvještava časopis, imenovan poslanikom NDH u Berlinu. (1941o: 379) Osobno je, pak, povodom pokretanja jednosatnog programa na radiju „Donau“ na hrvatskom jeziku za hrvatske radnike u Njemačkoj održao prvo predavanje. (1942h: 54 – 55) Njegovim posredovanjem oslobođeno je 17 tisuća hrvatskih zarobljenika iz Njemačke. (1942b: 123) Godine 1943. imenovan je ministrom vanjskih poslova NDH (1943b: 79) i potvrđen je u novoj vladi krajem iste godine. (1943c: 172) Uz sve navedeno ovog Ličana opjevao je Marko Baćak u pjesmi „Oslobođenoj Hrvatskoj“ (BAĆAK, 1941: 204), a časopis donosi i njegove dvije (iste) fotografije u službenoj odori. (1941g: 204, 262)

Od drugih Ličana u ovom kontekstu spominje se **Matija Čanić** (1901. – 1964.) iz Gospića o čijem imenovanju vrhovnim zapovjednikom vojske NDH se izvještava 1944. (1944d: 31) Popraćena je 1944. pogibija **Krune Devčića** (1914. – 1944.) iz Lukova Šugarja (1944b: 47), kao i to da je **Marko Došen** (1859. – 1944.) iz Mušaluka 1942. postao predsjednik obnovljenog Hrvatskog državnog sabora. (1942n: 91) Na tri mjesta spomenut je **Jure Francetić** (1912. – 1942.) iz Prozora. Naime, popraćen je dolazak jurišnih odreda Crne legije J. Francetića u Hercegovinu i Dalmaciju 1942. godine (1942c: 156). Također je zabilježeno da je Francetić s Dobrovoljačkom pješačkom pukovnijom stigao u Mostar 20. 11. 1942. (1942d: 250) Nakon pogibije, za Francetića su 2. 4. 1943. u Mostaru služene mise zadušnice. (1943g: 77)

Ivica Frković (1894. – 1980.) iz Ličkog Novog imenovan je 1941. ministrom šuma i ruda u vladi NDH (1941m: 169). Kako časopis izvještava, isto je pohvalio 1943. svećenike u Dalmaciji za njihovu borbu za očuvanje hrvatskih prava u vrijeme talijanske okupacije (1943e: 173) a posjetio je i Široki Brijeg 20. 4. 1944. (1944e: 77) Još jedan **Frković** iz Ličkog Novog koji se spominje je **Jurica**. On je 1944. „... od engleskog zrakoplovstva poginuo veliki župan Župe Lika i Gacka Jurica Frković, koji je išao po hranu za svoje župe. U zadnjih 6 mjeseci ovo je četvrti brat junačke obitelji Frkovića, da daje svoj život za domovinu i slobodu svog naroda.“ (1944c: 62) **Milovan Žanić** (1882. – 1946.) iz Senja je u prvoj vladi NDH (1941.) imenovan predsjednikom zakonodavnog povjerenstva (1941q: 166 – 171), a u vladi s kraja 1943. je „državni ministar“. (1943c: 172)

Mate Starčević (1886. – 1973.) „Načelnik zagrebačke općine [1939. – 1941.] g. dr. Mate Starčević u svome govoru hrvatskim privatnim namještenicima naglasio je: „Ja uvijek ističem da sam katolik i Hrvat. To mi je ime i prezime. I ja se toga ne stidim.““ (1940e: 247) Časna sestra **Rozalija Ugarković** (1899. – 1975.) iz Perušića postala je nova vrhovna glavarica Družbe milosrdnih sestara sv. Vinka. Za nju se navodi da je rodom iz Like, ali i to da Družba broji preko tri tisuće sestara koje djeluju u trideset škola i isto toliko bolnica, od kojih su tri njihove, a najveća je ona u Zagrebu. (1942g: 90)

Lička naselja

Od ličkih naselja najčešće je spomenut Senj – sedamnaest puta – ponajviše zbog toga što je sjedište Biskupije, ali i stoga što se u Senju nalazila tiskara. Slijedi Gospić koji se spominje pet puta, Ogulin četiri puta, Otočac dvaput i po jedan put Brušani, Krivi Put, Lički Novi, Modruš i Modruša, Rakovica, Sinac, Slunj, Sveti Rok i Žitnik.

Uz Senj spominju se i senjsko-modruški biskupi. U Senju je 2. 7. 1906. otvorena tzv. Senjska sinoda na kojoj je sudjelovalo oko 200 svećenika i biskupa. Sazvao ju je biskup dr. Antun Maurović (1851. – 1908.)⁷. Časopis donosi potanko izvješće o tijeku otvorenja, rada i zaključenja sinode. (1906b, 123) *Kršćanska obitelj* izvještava o imenovanju mons. Roka Vučića (1850. – 1915.), senjskog kanonika, za biskupa senjskog i modruškog ili krbavskog (1910. – 1914.) (1910e: 99) kao i o

7 Časopis također bilježi Maurovićev posjet Sarajevu 28. 8. 1903. (1903b: 158); na svečanosti dovršenja obnove franjevačke crkve na Kaptolu 5. 7. 1902. (1902c: 130 – 131); biskup Vučić mu je posvećen za pomoćnog biskupa 1907. (1914c: 189 – 190).

njegovoj smrti nakon duže bolesti. (1914c: 189 – 190) Izvještava se i o imenovanju njegova nasljednika dr. Josipa Marušića (1860. [!]- 1930.) biskupom (1915. – 1930.) s njegovim životopisom i posebno ističući njegov katehetski rad u Senju i Gospiću. (1915a: 188)⁸ Spomenute 1914. preminuo je i Juraj Posilović (1834. – 1914.) zagrebački nadbiskup (1894. – 1914.) koji je prethodno bio biskup u Senju (1876. – 1894.). Časopis ističe njegovo uređivanje *Katoličkog lista*, zasluge za glagoljicu i izrazitu dobrotvornu djelatnost. (1914b: 118 – 119)⁹ Spomenimo i da je u Zagrebu 13. 5. 1912. održan sastanak biskupijskih povjerenika za organizaciju međunarodnog euharistijskog kongresa u Beču. Na sastanak je iz Senja upućen kanonik mons. Ivan Vidas. (1912d: 142)¹⁰ Mons. Burić Viktor (1897. – 1983.) biskup (1935. – 1974.) sudjelovao je na euharistijskom kongresu u Jastrebarskom 1939. godine (1939a: 282), a s ostalim hrvatskim biskupima primljen je 14. 11. 1939. u audijenciju kod pape Pija XII. sa zamolbom za kanonizaciju N. Tavelića. (1940b: 4 – 5)

Senj se spominje i zbog tiskare koja je u njemu djelovala. *Kršćanska obitelj* izvještava o knjizi (pretisku iz *Hrvatske straže*) fra Karla Eterovića (1874. – 1935.) *Dva žalostna pojava u modernoj državi* tiskanoj u Senju 1910., tiskara „T. Devčić & Co.“. Prodaje se po cijeni od 20 helera. (1910b: 160) Ista tiskara otisnula je 1907. deveto izdanje knjige Anđela-Marije Miškova *Jesenjska ružica ili Gospino ružarje blagoslovljena od S. o. pape Leona XIII.* Uredništvo časopisa potanko opisuje sadržaj sva tri sveska ove knjige. (1907a: 191 – 192) Devčićeva tiskara u Senju tiskala je i knjigu *Kulturna načela i rad naprednjaka* – zbirka članaka iz časopisa *Hrvatska*

8 Uz životopis časopis izvještava i o njegovom posvećenju 3. 10. 1915. u Zagrebu (1915d: 260); navodi ga i kao potpisnika okružnice Južnoslavenskih biskupa povodom svršetka I. svjetskog rata od 29. 11. 1918. (1918: 153 – 157).

9 Nadbiskup Posilović se spominje u časopisu: uz 25. obl. biskupstva 27. 8. 1901. (1901: 180 – 181); primio 1902. pismo od Lava XIII. (1810. – 1903.) (1902d: 90 – 91); nazočan svečanosti dovršenja obnove franjevačke crkve na Kaptolu 5. 7. 1902. (1902c: 130 – 131); 12. 5. 1904. na sprovodu Š. Breščenskog (1843. – 1904.) (1904: 97 – 98); vodio 1905. hrv. hodočašće u Rim prigodom beatifikacije M. Križevčanina (1905a: 29); pokrovitelj „Katoličkog kasina“ (1905b: 65); proslavio 30. obl. biskupstva 27. 8. 1906. (1906c: 142); proslavio 50. obl. misništva 15. 8. 1908. (1908b: 141); dobio koadjutora u osobi dr. A. Bauera koji ga je i naslijedio (1911a: 38; 1914a: 143); razdijelio 1,6 milijuna kruna u dobrotvorne svrhe (1912a: 69); preminuo u Zagrebu u 80. god. života (1914b: 118 – 119).

10 U istom izvještaju bilježi se i nazočnost drugih: „Uz nadbiskupa dra Bauera i zagrebačko svećenstvo i neke svjetovnjake, prisustvovali su dogovoru i slijedeći izaslanici biskupija: iz Mostara dr. fra Leo Petrović, iz Sarajeva protonotar pl. Hadrović, iz Banjaluke žup. Ante Curčić, iz Dalmacije prof. Ante Jagić, iz Senja kan. mons. Vidas, s Krka fra Ignacije Radić, iz Djakovka kan. dr. Jakiša Pliverić, te izpred križevačke eparhije dr. Dionizije Njaradi.“

straža. (1910d: 60) Zbor duhovne mladeži u Senju pohrvatio je djelo Alfonza de Liguorija *Kako da uzljubimo Isusa Krista*, drugo ispravljeno izdanje. (1913: 72) U časopisu nalazimo i ovaj podatak: „Tko je osnovao prvu hrvatsku tiskaru? — Biskup Kažitić u Senju.“ (1938a: 153) Krivi Put (kod Senja) se spominje kao rodno mjesto Mile Pavelića, željezničkog radnika, koji je odselio sa suprugom Marijom u Bradinu. (1941s: 181)

Gospić se spominje kao mjesto gdje je povodom 50. obljetnice smrti otkriven spomenik banu Josipu Jelačiću (1801. – 1859.). „Svečanosti saučestvovaše i sudjelovaše vojne i civilne vlasti, te su visoki gosti prisustvovali katoličkoj i pravoslavnoj svečanoj službi božjoj. Govor je držao Daubel od vojne strane, podnačelnik Vučetić i pukovnik grof Salis Seewis.“ (1909: 110) Iz rubrike „Što je novo“ doznajemo kako su krajem tridesetih godina prošlog stoljeća prijatelji iz Iloka Ivanu Mulcu u Gospić poštom poslali (tad) najveću čestitku na svijetu. „Čestitka je jedan veliki papir za pakovanje velik 4 kvadratna metra. Na njoj je napisao svaki drug oko dvi hiljade riječi, tako da je na nju stalo oko prilike 800.000 riječi. Zbog velikog obujma čestitka je bila poslana kao paket a ne kao pismo.“ (1939f: 190)

Gospić nalazimo i kao radno mjesto dr. Andrije Artukovića (1899. – 1988.)¹¹, ministra u vladi NDH: „Nakon svršenih pravnih nauka Dr Artuković otvorio je advokatsku kancelariju u Gospiću, gdje je razvio veliki politički rad. Iza ličkog ustanka otišao je u inozemstvo...“ (1941h: 181)¹² U istom kontekstu spominje se i

11 *Kršćanska obitelj* prigodom imenovanja ministrom unutarnjih poslova NDH dr. Andrije Artukovića donosi životopis s podacima o školovanju i djelovanju u domovini i inozemstvu (1941h: 181). Časopis spominje još nekoliko njegovih aktivnosti: narednom od 14. 7. 1941. je zabranio točenje alkohola mladima od 18 godina i općenito točenje alkohola poslije 21 sat, iznimno 23 sata, također zabranio psovku i kletvu na javnim mjestima (1941p: 251 – 252); 9. 7. 1942. u pratnji najbližih suradnika osam dana je boravio u Hercegovini (1942e: 186); 11. 7. 1942. u Mostaru je bio na misi zadušnici za talijanske, njemačke i hrvatske vojnike (1942m: 186); darovao je „Napretkovo“ ženskoj podružnici u Mostaru 15 tis. kuna za njegu ranjenika (1942a: 190); zaslužan je za isplatu duhana u Hercegovini u visini od 75 mil. kuna (1942f: 188); uručio je 1942. odličje krune kralja Zvonimira I. reda talijanskom generalu Negriju (1942o: 186); imenovan je za „državnog prabilježnika“ (1943c: 172); prilikom imenovanja Tomislava Grgića 1943. humskim županom spominje se kao čuvar državnog pečata (1943f: 190); Marko Baćak ga je opjevao u pjesmi „Oslobođenoj Hrvatskoj“ (BAĆAK 1941: 204); u časopisu se nalazi Artukovićevo fotografija iz vremena imenovanja ministrom unutrašnjih poslova (1941a: 205) i dvije skupne fotografije iz mladih dana u zagrebačkom konviktu (1941b: 206). O NDH prema *Kršćanskoj obitelji*: TOMIĆ 2001; MACUT 2016.

12 Odvjetnički ured u Gospiću je otvorio 1926. godine. *Lički ustanak* se zbio 1932. godine.

ministar udružbe NDH dr. Josip Dumandžić (1900. – 1977.)¹³ koji je djelovao kao odvjetnik u Gospiću, a nakon *Ličkog ustanka* u Zagrebu. (1941i: 182) U Brušanima (kod Gospića) je 28. 4. 1943. poginuo dvadesetjednogodišnji domobranski poručnik Vicko Barbarić. (1943d: 101)¹⁴

Ogulin je mjesto u kojem je 1940. predsjednik Jugoslavenske vlade Dragiša Cvetković (1893. – 1969.) održao veliki politički govor u kojem je obećao da će i Slovenci dobiti svoju banovinu. (1940d: 55) Spominje se i u kontekstu pruge Ogulin – Knin gdje se nalazi Tunel Sinac, 1940. treći po dužini tunel u Jugoslaviji (2.274m [!]), dovršen 1923. godine. (1940g: 29)¹⁵ Ogulinskom kapetanijom zapovijedao je i s Turcima kod Otočca ratovao Fran Krsto Frankapan (1643. – 1671.).¹⁶ Rakovica se spominje u podužem životopisu Eugena Kvaternika (1825. – 1871.) u svezi ustanka 1871. (TIHOMIR 1942c: 228 – 229)

Nekoliko ličkih mjesta spominje se u svezi pretplatnika časopisa za 1906. godinu: Don Molinari iz Brinja, Don Milosić iz Modruša, Don [Juraj] Ibel iz Otočca

-
- 13 Časopis donosi kratak životopis dr. Josipa Dumandžića prilikom njegova imenovanja ministrom udružbe u vladi NDH. (1941i: 182) Bilježi i da je s Artukovićem zaslužan za spomenutu isplatu duhana u Hercegovini (1942f, 188); te da je 1943. imenovan ministrom pravosuđa i bogoštovlja NDH. (1943a: 79) Marko Baćak ga je opjevao u pjesmi „Oslobođenoj Hrvatskoj“. (BAČAK 1941: 204) U časopisu se nalazi Dumandžićeva fotografija iz vremena imenovanja ministrom udružbe (1941j: 205) i jedna skupna fotografije iz mlađih dana u zagrebačkom konviktu (1941k: 206).
 - 14 Iz poduže sažalnice doznaje se da je pokojnik bio jedno od šesnaestero djece željezničara Mate Barbarića iz Šurmanaca (Hercegovina). Godine 1941. svršio je učiteljsku školu, bio je član i jedno vrijeme predsjednik HKD „Domagoj“ u Mostaru, izvanrednih ljudskih, organizacijskih i govorničkih sposobnosti. Krenuo je u vojnu akademiju, postao poručnik. Dvapat je ranjavan. Odlikovan je visokim odličjem za hrabrost.
 - 15 Tunel Sinac (2.273m) je danas najduži željeznički tunel u RH. Najduži tunel u Jugoslaviji 1940. je onaj kroz Ivan planinu (3.223 m) na pruzi Mostar-Sarajevo. Drugi (2.567m) je kroz planinu Babunu na pruzi Veles-Prilep, dovršen 1934. god.
 - 16 U časopisu se obično spominje zajedno s Petrom Zrinskim (1621. – 1671.). Nalazimo njihove životopise (TIHOMIR, 1942d: 102 – 104) i izvještaj o prenošenju zemnih ostatak 30. 4. 1919. iz Bečkog Novog Mjesta u Zagreb (1919c: 54 – 55). Spominju se u pjesmama, kao: „Ustaj Tvrtko Bosne bane, / Braćo Zrinski, Frankopane! / I ostali slavni sinci / I slobode začetnici!“ (Grgelj, 1942, 6) Nerijetko se piše o njihovom rodoljublju, uroti i žrtvi (MLADEN 1938: 143 – 145; 1939: 136 – 137) ili se spominju s drugim domoljubima, kao E. Kvaternikom. (Tihomir, 1942c, 228 – 229) Izvještava se o zrinško-frankopanskim proslavama u Mostaru 30. 4. 1919. (1919d: 54) i 30. 4. 1939. (1939i: 183), u Osijeku (1919a: 104), knjigama E. Kumičića (1900: 59 – 60) i J. Dujaka (1919b: 144). Za njih se 30. travnja redovito služe zadušnice. Tako, u Mostaru 1905. (1905d: 81 – 82), 1906. (1906e: 74 – 75), i 1907. (1907c: 78) U časopisu se nalaze i reprodukcije umjetničkih djela od kojih je na prvoj prikazano pogubljenje Zrinskog i Frankopana (1938c: 144), a na drugoj njihovi portreti. (1942p: 102)

i kanonik [Mihovil] Barilli iz Slunja. (1907b: 16) Svoje milodare za dogradnju nove franjevačke crkve na Širokom Brijegu dali su „... radnici i radnice u duhanskoj režiji u Senju uz nastojanje velmž. g. ravnatelja K 84,30“. U Ogulinu je za istu namjenu prikupljeno 43,70 kruna. (JERKOVIĆ 1907: 188 – 189; 1908: 44 – 45).¹⁷

Zaključak

Lika kao regija češće se spominje u kasnijoj *Kršćanskoj obitelji* negoli u onoj ranijoj, tj. češće od uspostave banovine (1939.) i tijekom II. svjetskog rata (1941. – 1945.). Kontekst u kojem se rabi pojam *Lika* često je književni, ili usputni, npr. u životopisima. Prisutan je stereotip: Lika je kamenita, krševita, siromašna, ona je patnička i ustanička, u njoj obitavaju čestiti i kršni (naočiti) ljudi, gorštaci. Isti je pojačan i nacionalnim elementom posredovanim povijesnim ličnostima (Frankopan, Mesić, Starčević), prirodnim ljepotama (Plitvička jezera) pa i naslanjanjem na Zagreb. Hercegovačko čitateljstvo *Kršćanske obitelji* itekako se moglo poistovjetiti s ovim stereotipima, osim u jednom: Lika se oslobodila Turaka.

Idealistička povezanost s prostorno i administrativno udaljenom regijom ostvarila se posredno preko spomenutih nacionalnih veličina o kojima se autori izražavaju uzvišenim izrazima. U novije vrijeme duhovno zajedništvo formiralo se opet posredno, i to preko aktera suvremenih događanja, najčešće Ličana koji su živjeli izvan Like (npr. u Zagrebu) i drugdje ostvarili neku karijeru (npr. Budak) i ne-Ličana koji su jedno vrijeme boravili u Lici (npr. Artuković). Neposredni kontakt Like i *Kršćanske obitelji* ostvario se u tri navrata: zahvaljujući nekolicini pretplatnika na časopis (Modruš, Brinje, Otočac i Slunj), prilikom sakupljanja milodara za crkvu na Širokom Brijegu 1907. godine (Senj i Ogulin) i posredstvom žrtava tijekom II. svjetskog rata.

Iako sve bibliografske jedinice koje se mogu dovesti u bilo kakvu vezu s Likom, Ličanima ili ličkim naseljima, makar i onu posrednu, čine manje od 2% svih bibliografskih jedinica, a ilustracije niti 1%, one su kao ideali pa i motivi prisutne u svijesti suradnika časopisa *Kršćanska obitelj*, a onda kao takve vjerojatno prepoznate i među čitateljstvom.

17 Fra Blaž Jerković (1880. – 1960.) sakupljao je milodare za crkvu na Širokom Brijegu po Slavoniji i Hrvatskoj. Prikupio je 8.761,92 kruna.

Bibliografija

- BAČAK, MARKO. 1941. Oslobođenoj Hrvatskoj. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 203–204.
- BALIĆ, O. P. K. 1910. Četeri puta pješice u Lurd. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 87.
- BUNTIĆ, DIDAK. 1918. Zahvala. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 80.
- ETNA. 1911. Bl. Katarina, kraljica bosanska. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 181.
- GRGELJ, B. 1942. Poskočica. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 6.
- H., P. 1917. Odkriće spomenika nadvojvodi Ferdinandu i vojvotkinji Sofiji. *Kršćanska obitelj*, 7 – 8, Mostar, 165 – 166.
- JERKOVIĆ, BLAŽ. 1907. Milodari za dogradnju nove franjevačke župne crkve na Širokom Briegu. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 188 – 189.
- JERKOVIĆ, BLAŽ. 1908. Milodari za dogradnju nove franjevačke župne crkve na Širokom Briegu. *Kršćanska obitelj*, 1908, 3, Mostar, 44 – 45.
- K., V. 1938. Za krst časni i slobodu zlatnu. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 46.
- KORDIĆ, IVAN. 1941a. O. fra Paškal Buconjić. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 38.
- KORDIĆ, IVAN. 1941b. Velike pripreme za podizanje spomenika biskupu Buconjiću. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 75.
- LUBURIĆ, VJEKOSLAV. 1939. Prigodnica za proslavu 25-godišnjice posvete hrvatske crkve u So. Čikagu. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 231.
- MACUT, PETAR. 2016. Katolički mjesečnik *Kršćanska obitelj* (1941. – 1945.) u komparativnoj analizi. Hercegovina, 2, Mostar, 233 – 248.
- MIŠUKA. 1940. Prijateljsko pismo. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 366.
- MLADEN, fra. 1938. Spomendan Zrinjskog i Frankopana. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 143 – 145.
- MLADEN, fra. 1939. Slava Zrinjskom i Frankopanu. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 136 – 137.
- MLADEN, fra. 1940. Slava velikom biskupu o. fra Paškalu Buconjiću. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 369.
- NEVISTIĆ, DAVID. 1918. Javna zahvala. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 32.
- PAUPER, J. 1943. Pred tvojim oltarom. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 114.
- PETROVIĆ, LEON. 1916. + Njegova Preuzvišenost Karlo pl. Langer, c. kr. podmaršal. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 242 – 244.
- SARKOTIĆ, STJEPAN. 1915. Pohvalno pismo preuz. gosp. Stjepana pl. Sarkotića, poglavara Herceg-Bosne, veleč. O. Jerki Borasu, biskupovu tajniku. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 237.
- SARKOTIĆ, STJEPAN. 1916. Njegova Preuzvišenost pl. Sarkotić javlja smrt Njegova Veličanstva Franje Josipa. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 287.
- SLOBODIN, pop. 1901. Iz zaboravi. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 12–15.
- TIHOMIR, fra. 1942a. Koje bio fra Luka Ibrišimović-Sokol?. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 199.

- TIHOMIR, fra. 1942b. Krsto Frankopan branitelj hrvatskog kraljevstva. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 178 – 179.
- TIHOMIR, fra. 1942c. Slava Eugenu Kvaterniku!. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 228 – 229.
- TIHOMIR, fra. 1942d. Zrinski i Frankopan mučenici za našu slobodu. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 102 – 104.
- TOMIĆ, DRAŽENKO. 2001. *Kršćanska obitelj*. Sv. 1 i 2. Mostar: Franjevačka knjižnica i arhiv.
- TOMIĆ, DRAŽENKO. 2004. *Prijateljska pisma Kršćanskoj obitelji*. Zagreb: Tevizija.
- TOMIĆ, DRAŽENKO. 2006. Stjepan barun Sarkotić od Lovčena (1858. – 1939.). Povodom 150. obljetnice rođenja. Život i rad posljednjeg austro-ugarskog zemaljskog poglavara u Bosni i Hercegovini prema izvješćima časopisa *Kršćanska obitelj*. *Lička revija*, 6, Gospić, 12 – 19.
- TOMIĆ, DRAŽENKO. 2009. Fra Didak Buntić – suvremenik *Kršćanske obitelji*. // Fra Didak Buntić – čovjek i djelo / Tadić Stipe, Šakota Marinko (ur.). Zagreb: Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, 275 – 298.
- TOMIĆ, DRAŽENKO. 2018. Romi u časopisu *Kršćanska obitelj* (Mostar, 1900. – 1920., 1938. – 1944.). *Hercegovina franciscana*, 14, 214 – 223.
- X. 1915. Njeg. Preuz. poglavar Herceg-Bosne Stjepan pl. Sarkotić na Širokom Brijegu. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 236 – 237.
- ZIJAVIĆ S KOKOTA. 1915. Poglavar zemlje u Mostaru. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 41.
- – | –. 1900. Zrinjski i Frankopan i njihovi klevetnici. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 59 – 60.
- – | –. 1901. 25-godišnjica biskupovanja. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 180 – 181.
- – | –. 1902a. Hrvoje. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 215.
- – | –. 1902b. Krvav listak. Za razgovor hrvatskome puku. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 19.
- – | –. 1902c. Posveta franjevačke crkve u Zagrebu. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 130 – 131.
- – | –. 1902d. Sveto-Jeronimovski zavod i sv. stolica. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 90 – 91.
- – | –. 1903a. Otkriće spomenika dr. Anti Starčeviću. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 158.
- – | –. 1903b. Senjski biskup A. Maurović u Sarajevu. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 158.
- – | –. 1904. Pok. dr. Šandor. pl. Bresztyensky. *Kršćanska obitelj*, 6, Mostar, 97 – 98.
- – | –. 1905a. Hrvati pred svetim Ocem. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 29.
- – | –. 1905b. Katolički kasino u Zagrebu. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 65.
- – | –. 1905c. Pok. + Fra Grga Martić. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 133 – 135.
- – | –. 1905d. Zadušnice za Zrinskog i Frankopana. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 81 – 82.
- – | –. 1906a. Književno društvo sv. Jeronima. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 192.
- – | –. 1906b. Senjska sinoda. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 123.
- – | –. 1906c. Trideset godišnjica biskupovanja. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 142.
- – | –. 1906d. Zadušnice za pok. Antu Starčevića. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 45.
- – | –. 1906e. Zadušnice. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 74 – 75.

- – || –. 1907a. Jesenska ružica. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 191 – 192.
- – || –. 1907b. Sa zahvalnošću primismo pretplatu za g. 1906. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 16.
- – || –. 1907c. Zadušnice za Zrinskog i Frankopana. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 78.
- – || –. 1908a. Hrvatska imena ratnih ladja. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 190.
- – || –. 1908b. Jubilej preuz. gosp. Nadbiskupa dra Jurja Posilovića. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 141.
- – || –. 1909. Odkriće Jelačićeva spomenika u Gospiću. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 110.
- – || –. 1910a. Binički. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 160; 9, Mostar, 180.
- – || –. 1910b. Dr. fra K. Eterović. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 160.
- – || –. 1910c. Fra Paškal Buconjić, biskup 1880. – 1910. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 61.
- – || –. 1910d. Kulturna načela i rad naprednjaka. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 60.
- – || –. 1910e. Novi biskupi. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 99.
- – || –. 1911a. Dr. Ante Bauer nadbiskup. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 38.
- – || –. 1911b. Misa za pok. Antu Starčevića. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 77.
- – || –. 1911c. Spomendani iz hrvatske prošlosti. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 220.
- – || –. 1911d. Izvještaj „Bakule“ zbora herceg. franj. bogosl. mladeži u Mostaru za god. 1910./1911. *Kršćanska obitelj*, 7–8, Mostar, 159–160.
- – || –. 1912a. Dar nadbiskupa Posilovića. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 69.
- – || –. 1912b. S Plitvičkih jezera, (fotografije). *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 49; 3, Mostar, 61; 4, Mostar, 90.
- – || –. 1912c. S Plitvičkih jezera, (reprodukcija). *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 29.
- – || –. 1912d. Sastanak bisk. izaslanika u Zagrebu za euhar. sastanak u Beču. *Kršćanska obitelj*, 6, Mostar, 142.
- – || –. 1912e. Spomendani iz hrvatske prošlosti u ovome mjesecu. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 43.
- – || –. 1913. Kako da uzljubimo Isusa Krista. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 72.
- – || –. 1914a. Nadbiskup Dr. Bauer. *Kršćanska obitelj*, 6, Mostar, 143.
- – || –. 1914b. Pok. + Nadbiskup Posilović. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 118 – 119.
- – || –. 1914c. Pok. + Roko Vučić, biskup senjski. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 189 – 190.
- – || –. 1914d. Izvještaj o radu gjačke Marijine kongregacije za god. 1913./14. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 162–163.
- – || –. 1915a. Dr. Josip Marušić, biskup senjsko-modruški. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 188.
- – || –. 1915b. Izjava preuzv. g. Dr. Stadlera. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 213.
- – || –. 1915c. Novi poglavar Herceg-Bosne. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 41.
- – || –. 1915d. Posveta senjskoga biskupa. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 260.
- – || –. 1915e. Stjepan pl. Sarkotić, poglavar Herceg-Bosne, (fotografija). *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 73.

- - || -. 1915f. Stjepan pl. Sarkotić, poglavar Herceg-Bosne. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 74 – 75.
- - || -. 1915g. Zajednički ministar financija u Mostaru. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 285.
- - || -. 1916a. Čestitka o Novoj godini Njegov. apošt. Velič. caru i kralju Franji Josipu I. i poglavaru zemlje general. infant. preuzv. gosp. pl. Sarkotiću iz Hercegovine. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 20.
- - || -. 1916b. Hrvatski ban osvojitelju Lovčena. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 43 – 44.
- - || -. 1916c. Poklonstveno odaslanstvo iz Herceg-Bosne. *Kršćanska obitelj*, 4 – 5, Mostar, 111 – 112.
- - || -. 1916d. Proslava 60. godišnjice zbora „Jukića“. *Kršćanska obitelj*, 4 – 5, Mostar, 113.
- - || -. 1916f. Zabava hrvatske omladine u Mostaru. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 44.
- - || -. 1917a. Barun Sarkotić od Lovčena. *Kršćanska obitelj*, 7 – 8, Mostar, 168.
- - || -. 1917b. Čestitke Borojeviću od carevinskog vieća i baruna Sarkotića od Lovčena. *Kršćanska obitelj*, 7 – 8, Mostar, 167 – 168.
- - || -. 1917c. General pl. Sarkotić postao barun. *Kršćanska obitelj*, 1 – 2, Mostar, 25.
- - || -. 1917d. Milodar zemaljskog poglavara za crkvu na Širokom Brijegu. *Kršćanska obitelj*, 1 – 2, Mostar, 25.
- - || -. 1917e. Most i ulica cara Karla. Barun Sarkotić, podmaršal Maudry i Petraki-Petrović počasni gragjani grada Mostara. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 232 – 233.
- - || -. 1917f. Njegova Preuz. Sarkotić general pukovnik. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 258.
- - || -. 1917g. Njegova Preuzvišenost Stjepan barun Sarkotić nadzorniku Trećega reda u Hercegovini. *Kršćanska obitelj*, 1 – 2, Mostar, 23.
- - || -. 1917h. Pok. + Dr. Mile Starčević. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 78.
- - || -. 1917i. Poklonstveno odaslanstvo iz Hercegovine. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 105.
- - || -. 1917j. Šesti ratni zajam. *Kršćanska obitelj*, 6, Mostar, 127 – 128.
- - || -. 1917k. Zajednički ministar Burian u Sarajevu. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 60.
- - || -. 1918. Okružnica Južnoslavenskih biskupa povodom svršetka I. svjetskog rata (29. 11. 1918.). *Kršćanska obitelj*, 11 – 12, Mostar, 153 – 157.
- - || -. 1919a. 30. IV. 1917. Spomen spis. *Kršćanska obitelj*, 5 – 7, Mostar, 104.
- - || -. 1919b. Ban Petar Zrinski i knez Fran Krsto Frankopan, njihova propast i slavni prenos njihovih kosti u domovinu. *Kršćanska obitelj*, 11 – 12, Mostar, 144.
- - || -. 1919c. Prenos kostiju Zrinskog i Frankopana. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 54 – 55.
- - || -. 1919d. Zrinsko-frankopanska proslava u Mostaru. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 54.
- - || -. 1938a. Svećenici na polju znanosti. *Kršćanska obitelj*, Mostar, 5, Mostar, 153.
- - || -. 1938b. Umro je Dr. Ante Trumbić. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 381 – 382.
- - || -. 1938c. Zrinskom i Frankopanu sijeku glavu, (reprodukcija). *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 144.

- – || –. 1939a. Euharistijski kongres u Jastrebarskom. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 282.
- – || –. 1939b. Hrvatska ima i svoje žandare. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 342 – 343.
- – || –. 1939c. Hrvatski ban Dr. Šubašić kod hrvatskog metropolite Dr. Stepinca. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 314.
- – || –. 1939d. Hrvatski ban. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 312 – 313.
- – || –. 1939e. Ličanin i konj. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 94.
- – || –. 1939f. Najveću čestitku na svijetu. *Kršćanska obitelj*, 6, Mostar, 190.
- – || –. 1939g. Prvo predavanje „Pododbora Matice Hrvatske“ u Mostaru. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 56.
- – || –. 1939h. Vjeronauk. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 379.
- – || –. 1939i. Zrinsko-Frankopanska proslava u Mostaru. *Kršćanska obitelj*, 6, Mostar, 183.
- – || –. 1940a. Banska vlast protiv špekulanata. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 312.
- – || –. 1940b. Hrvati kod sv. Oca Pape. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 4 – 5.
- – || –. 1940c. Hrvatski ban u Lici. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 21.
- – || –. 1940d. I Slovenci će dobiti svoju banovinu Slovensku. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 55.
- – || –. 1940e. Javno priznanje. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 247.
- – || –. 1940f. Jedan pogled unazad. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 40 – 43.
- – || –. 1940g. Najdulji tuneli. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 29.
- – || –. 1940h. Osiguranje duhana od grada. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 248.
- – || –. 1940i. Svim na zemlji mir veselje. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 1.
- – || –. 1940j. Tragična smrt gđe Ivke Budak. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 150.
- – || –. 1940k. Treba štedjeti. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 376.
- – || –. 1940l. Zabrana intervencija. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 246.
- – || –. 1940m. Križ na vrhu Velebita, *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 282–283.
- – || –. 1941a. Andrija Artuković (fotografija). *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 205.
- – || –. 1941b. Andrija Artuković (fotografija, skupna). *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 206.
- – || –. 1941c. Antunovo je proslavljeno u svoj Hercegovini. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 220.
- – || –. 1941d. Ciganska želja. *Kršćanska obitelj*, 10, Mostar, 321.
- – || –. 1941e. Da je doglavnik Mile Budak. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 223.
- – || –. 1941f. Doglavnik Dr. Mile Budak (fotografija, skupna). *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 262.
- – || –. 1941g. Doglavnik Dr. Mile Budak, ministar nastave i bogoštovlja, (fotografija). *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 204.
- – || –. 1941h. Dr. Andrija Artuković. *Kršćanska obitelj*, 5 – 6, Mostar, 181.
- – || –. 1941i. Dr. Josip Dumandžić. *Kršćanska obitelj*, 5 – 6, Mostar, 182.
- – || –. 1941j. Dumandžić (fotografija), 7. *Kršćanska obitelj*, Mostar, 205.
- – || –. 1941k. Dumendžić (fotografija, skupna). *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 206.

- - || -. 1941l. Đaci i vjerske dužnosti. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 346.
- - || -. 1941m. Imenovanja u NDH. *Kršćanska obitelj*, 5 – 6, Mostar, 169.
- - || -. 1941n. Ispunjalke. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 62.
- - || -. 1941o. Ministar Dr. Mile Budak. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 379.
- - || -. 1941p. Naredba. *Kršćanska obitelj*, 8, 251 – 252.
- - || -. 1941q. Nezavisna Država Hrvatska. *Kršćanska obitelj*, 5 – 6, Mostar, 166 – 171.
- - || -. 1941r. O. Fra Radoslav Glavaš. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 216.
- - || -. 1941s. Poglavnik Dr. Ante Pavelić. *Kršćanska obitelj*, 5 – 6, Mostar, 181.
- - || -. 1941t. Starokatolici. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 271.
- - || -. 1941u. Treba nam obitelji sa mnogo djece. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 230 – 231.
- - || -. 1941v. Ukinut komeserijat u Matici Hrvatskoj. *Kršćanska obitelj*, 5 – 6, Mostar, 188.
- - || -. 1941z. Vjera i obitelj temelji su ustaškog pokreta. *Kršćanska obitelj*, 9, Mostar, 261 – 263.
- - || -. 1942a. Da je g. ministar Dr. Artuković. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 190.
- - || -. 1942b. Da je iz Njemačke oslobođeno. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 123.
- - || -. 1942c. Da su jurišni odredi ‘crne legije’ Francetića. *Kršćanska obitelj*, 5 – 6, Mostar, 156.
- - || -. 1942d. Dobrovoljačka pješaka pukovnija stigla u Mostar. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 250.
- - || -. 1942e. Ministar unutrašnjih poslova Dr. Andrija Artuković. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 186.
- - || -. 1942f. Nadoplata duhana hercegovačkim sadiocima. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 188.
- - || -. 1942g. Nova vrhovna glavarica Družbe Sestara Milosrdnica u Zagrebu. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 90.
- - || -. 1942h. Njemačka krugovalna stanica ‘Donau’. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 54 – 55.
- - || -. 1942i. Otac domovine Ante Starčević, (fotografija). *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 248.
- - || -. 1942j. Otac domovine Ante Starčević. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 248 – 249.
- - || -. 1942k. Spomenik ocu domovine Dr. Anti Starčeviću. *Kršćanska obitelj*, 1, Mostar, 24.
- - || -. 1942l. Svečane zadušnice. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 121.
- - || -. 1942m. Svečane zadušnice. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 186.
- - || -. 1942n. Svečano je otvoren hrvatski sabor. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 91.
- - || -. 1942o. Talijanski general g. Negri. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 186.
- - || -. 1942p. Zrinski i Frankopan mučenici za našu slobodu (reprodukcija). *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 102.
- - || -. 1942r. Skrivačice. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 62.
- - || -. 1943a. Da je Poglavnik imenovao. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 79.
- - || -. 1943b. Da je Poglavnik. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 79.
- - || -. 1943c. Nova hrvatska vlada. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 172.

- - || -. 1943d. Pok. + Vicko Barbarić. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 101.
- - || -. 1943e. Svećenici u obrani hrvatskih prava. *Kršćanska obitelj*, 11, Mostar, 173.
- - || -. 1943f. Za velikog župana župe Hum. *Kršćanska obitelj*, 12, Mostar, 190.
- - || -. 1943g. Zadušnice za pokojnog Juru Francetića. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 77.
- - || -. 1944a. Da je bivši „ban“ Šubašić sastavio „kralju“ Petru vladu u kojoj je i J. Broz Tito. *Kršćanska obitelj*, 7, Mostar, 111.
- - || -. 1944b. Da je junački poginuo ustaški pukovnik Kruno Devčić. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 47.
- - || -. 1944c. Da je od engleskog zrakoplovstva poginuo veliki župan župe Lika i Gacka. *Kršćanska obitelj*, 4, Mostar, 62.
- - || -. 1944d. Da je Poglavnik imenovao za ministra oružanih snaga. *Kršćanska obitelj*, 2, Mostar, 31.
- - || -. 1944e. Ministar, vitez g. I. Frković na Širokom Brijegu. *Kršćanska obitelj*, 5, Mostar, 77.
- - || -. 1944f. Savremena pitanja. *Kršćanska obitelj*, 3, Mostar, 48a; 11, Mostar, 156b.
- - || -. 1945. Vjera u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. *Kršćanska obitelj*, 8, Mostar, 229.